

HALKIN KURTULUŞU

1 Mayıs 1980

ÖZEL SAYI

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

- SIKIYÖNETİM KALDIRILSIN!
- MİT, MHP kapatılsın, Jandarma, komando birlikleri dağıtılsın!
- MİLLİ ZULME SON!
- Herkese iş, Köylüye toprak, Halka hürriyet!
- GENEL GREV İÇİN İLERİ!
- İşkenceye ve tutuklamalara son!
- GENEL AF!
- Zamlar geri alınsın!

YAŞASIN 1 MAYIS

1 Mayıs, işçi sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü, dünyanın dört bir yanında tüm emekçilerin baskıya, sömürüye, zulme karşı ayağa kalktığı, o büyük gün yaklaşıyor.

Onlarca yıldan bu yana kanlı, faşist bir diktatörlüğün baskısı altında ezilen ülkemizde emekçiler, 1 Mayıs'ı ne zaman adına ve anlamına yaraşır bir şekilde kutlamaya giriştilerse, her seferinde baskı, zulüm ve katliamlarla karşılaştılar. Faşist diktatörlüğün işçi sınıfına, emekçilere ve devrimcilere yönelttiği terör, onun yardakçısı revizyonist, reformistlerin ihanetleri ve aldatmacalarıyla desteklendi.

Ama tüm bu saldırı ve pusular işçi ve emekçileri mücadeleden alıkoyamadı. Özellikle proleter devrimci hareketimizin yol göstericiliği ve militan mücadelesi sayesinde son yıllarda her 1 Mayıs'ta ülke çapında mücadele bayrakları yükseldi, emeğin gür sesi dört bir tarafta yankılandı, yığınlar kısa ve uzun vadeli talepleri doğrultusunda harekete geçtiler.

1980 1 Mayısında da bu böyle olacaktır.

Bu yıl 1 Mayıs kapitalist sistemin ve komprador-feodal düzenin çok yönlü bunalımının alabildiğine derinleştiği, emekçiler için yaşama koşullarının çok daha güçleştiği, işsizlik ve pahalılığın bir afet gibi ortalığı sardığı, sıkıyönetimin, katliamların, tutuklamaların, işkencelerin ülkemizde şimdiye kadar görülmemiş boyutlara ulaştığı, darağaçlarının hazırlandığı koşullarda kutlanacak.

Bu durum mücadeleye atılan yığınların uğruna savaşacakları acil talepleri belirliyor: Sıkıyönetimin kaldırılması, resmi ve sivil faşist terör odaklarının dağıtılması, zamların geri alınması, işten atmalara son verilmesi ve işsizlere iş bulunması, Kürt ulusu üzerindeki milli zulmün, baskı ve terörün son bulması, siyasi özgürlüklerin tanınması, toprakların köylülüğe dağıtılması, işkencelere ve tutuklamalara son verilmesi, faşizm suçluları dışında genel af çıkarılması, tüm çalışanlara grevli toplusözleşmeli sendika hakkı, lokavtın yasaklanması, fabrika ve işyerlerinde emekçilerin denetiminin kurulması vb.

Kuşkusuz komünistler acil talepleri uğruna mücadeleye atılan ve bu mücadelelerde sayısız deneyler kazanan yığınlara tüm

bu kötülüklerin kaynağını, kapitalist sistemi, emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, komprador-feodal düzeni ve bugün faşist bir diktatörlük biçimine bürünmüş olan burjuva-feodal devleti gösterecek ve kitlelerin kendiliğinden mücadelesine bilinçli bir nitelik kazandırarak, onu bu temel hedeflere yöneltecekler dir.

Bu durum aynı zamanda komünistlere yığınları harekete geçirmede; devrimci, komünist propagandanın onlara götürülmesinde uygun taktikler ve eylem biçimleri bulma ve uygulama görevini yüklemektedir. Egemen sınıfların ve faşist diktatörlüğün ellerindeki tüm araçlarla devrimi, işçi sınıfı ve halk yığınlarının mücadelelerini bastırmak, yenilgiye uğratmak için saldırıya geçtikleri, yeni katliam planları yaptıkları, ülke çapında ya da bölgesel sokağa çıkma yasakları ilan etme niyetlerini gizlemedikleri şartlarda, komünistler, devrimciler, emekçiler de elbette kendi mücadele ve eylem taktiklerine ve bunları uygulamada gerekli cesaret ve esnekliğe sahip olmalıdır ve sahiptirler. Her büyük mücadele gününde olduğu gibi bu 1 Mayıs'ta da emek ile sermaye, devrim ile karşı-devrim arasında bir hesaplaşma gündemdedir. Her iki cephe de mücadeleyi kendi belirledikleri alanda ve koşullarda yürütmeye çalışacaktır. Kuşkusuz, kitle mücadelesinin yükseldiği koşullarda, yürütülecek bu mücadeleden başarıyla ve kazançlı çıkacak olan, bugün bilinçli ve devrimci bir öncüye, TDKP'ye sahip emekçi yığınlar olacaktır.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, TÜM EZİLENLER!

1 Mayıs, dünya emekçilerinin yaklaşık yüz yıldan bu yana uzun ve birçok fedakarlık gerektiren mücadeleler sonucu kutlamaya hak kazandığı emek bayramının günüdür. Egemen sınıflar, işçilere, emekçilere kendi bayramlarını kutlama hakkını bile çok görüyorlar. Buna boyun eğecek miyiz?

Yüz kere, bin kere hayır!

1 Mayıs'ı ülkenin dört bir yanında gösteriler, direnişler, gizli ve açık toplantılarla adına yaraşır bir tarzda kutlayalım. Dünyanın dört bir yanında kızıl mücadele bayraklarını açan sınıf kardeşlerimizle birleşelim. Ortak özlemlerimizi ve taleplerimizi haykıralım. Birliğimizi pekiştirelim, baskıyı, zulmü yere çalalım.

Diktatörlük, yıllardan beri 'Bahar Bayramı' aldatmacası altında, 1 Mayıs'ta işçi ve emekçilerin iş yerlerinde toplu halde bulunmalarını ve bayramlarını kutlamalarını engellemeyi alışkanlık haline getirmiştir. Onun bu planını bozmak için fabrikalarda, okullarda, işyerlerinde kutlamaları değişik biçimlerde 30 Nisan'dan başlatalım. Eğer egemen sınıflar 1 Mayıs'ta kanlı planlarını uygulamaya, emekçilere azgınca saldırmaya kalkışırlarsa, bu saldırılara 1 Mayıs'ı izleyen günlerde her türlü direnişi örgütleyip, yaygınlaştırarak cevap verelim. Bu direnişleri genel bir greve doğru yönlendirelim. Faşist diktatörlüğün yasak zincirlerini kıralım. 1 Mayıs'ta tüm ülkede emeğin sesi yükselsin.

YAŞASIN 1 MAYIS!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
FAŞİZME ÖLÜM,
HALKA HÜRRİYET!

EGEMEN SINIFLAR 1 MAYIS'IN İŞÇİ BAYRAMI OLARAK YASALLAŞMASINI BUGÜNE KADAR ENGELLEDİLER. AMA İŞÇİ SINIFI VE DEVRİMCİLER, FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN YASAKLARINA BOYUN EĞMEDİ. MÜCADELE EDEREK 1 MAYIS'I FİİLEN İŞÇİ BAYRAMI OLARAK KUTLADILAR. İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİLER GEREK KENDİ DENEYLERİNDEKİ GEREKSE DÜNYADAKİ SINIF KARDEŞLERİNİN DENEYLERİNDEN BİLİYORLAR Kİ 1 MAYIS'IN İŞÇİ BAYRAMI OLARAK YASALLAŞMASI ANCAK BÖYLE BİR MÜCADELEYLE MÜMKÜN OLABİLİR. BUNU HİÇBİR GÜÇ ENGELLEYEMEZ.

1 Mayıs'ta gerici burjuva sendikacılığın barikatları yıkılmalıdır

1 Mayıs kutlamaları, öteden beri devrimle karşı-devrim arasında bir hesaplaşma olarak gerçekleşti. Başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçiler, gençler 1 Mayıslarda devrimci talepler yanı sıra acil taleplerini de ileri sürdüler ve bu talepleri haykırarak mücadele alanlarını doldurdular. Gericilik meydanları alanları dolduran işçilerden ve emekçilerden korkmamazlık edemezdi. Nitekim onlar 1 Mayıs kutlamalarını engellemeye, 1 Mayıs'ın bir mücadele günü haline getirilmesini önlemeye çalıştılar. 1980 1 Mayısının bu özelliği daha belirgindir. Gericiliğin ekonomik ve siyasi saldırılarının yoğunlaştığı, işkence ve tutuklamaların yaygınlaştığı, sokak ortasında insanların rasgele vurulduğu, işçilerin ve emekçilerin açlığa mahkum edilmek istendiği günümüz koşullarında 1 Mayıs devrimle karşı-devrim arasında tam bir hesaplaşma niteliğini kazanmaktadır.

Faşist diktatörlük her türlü muhalefeti yok etmeye, tüm direniş ve protestoları önlemeye, açtığı terör ve yıldırma kampanyalarıyla kitlelerin moralini bozmaya, onları öndersiz bırakmaya, mücadeleyle hak elde edilemeyeceği anlayışını yerleştirmeye çalışıyor.

Öte yandan kitle mücadelesi yükselmektedir ve bunun objektif şartı vardır. Tekelci kapitalizmin krizi derinleşmeye devam etmektedir ve egemen sınıflar krizden çıkışın yolunu bulma imkanına sahip değillerdir, kısa vadede ekonominin istikrara kavuşabilme ihtimali görünmemektedir. İşte bu koşullarda yükselen kitle mücadelesi gericilik tarafından zorbalıkla bastırılmak isteniyor ve terör bu amaçla tırmandırılıyor.

Faşist diktatörlük ve onun tüm tasmalı köpekleri, işçilerin, emekçilerin biraraya geldikleri ve taleplerini gerçekleştirmek için mücadele ettikleri 1 Mayıs kutlamalarını bu amaçlarına uygun olarak engellemek istiyorlar. Kutlamalara yasal izin vermiyor, terörle kitleleri yıldırmaya ve onların ileri unsurlarını gözaltına alarak, işkencelerden geçirerek 1 Mayıs hazırlıklarını önlemeye 1 Mayıs'ta alanların doldurulması imkanını fiili olarak yok etmeye çalışıyorlar.

Tüm bu faaliyetlerinde faşist diktatörlüğün en başta gelen hizmetkarlarından biri gerici sendikacılık akımlarıdır. Onların tüm çabaları da kitlelerin mücadelesinin yükselmesinin ve devrimci talepler ileri sürerek üst biçimler kazanmasının engellenmesine yönelmiştir. Türk-İş'in faşist ve reformist sendika ağaları 1 Mayıs'ın işçi sınıfının birlik ve dayanışma günü olduğunu dahi inkar ediyor, 24 Temmuzun işçi bayramı olduğunu savunuyorlar. Onlar işçilerin tüm taleplerine kulaklarını tıkamışlardır, grevlerden bile ölü gibi korkuyorlar. Onlar toplusözleşme görüşmelerini grev yoluna başvurmadan sonuçlandırmak amacında olduklarını açıkladılar. İşçi sınıfının ekonomik taleplerini dahi savunmaktan geri duran Türk-İş ağalarının siyasi taleplerin ileri sürülmesi kaçınılmaz olan 1 Mayıs kutlamalarıyla ilgilenmeyecekleri açıktır ve zaten onlar bunu açıkça ilan ediyorlar. Ama geçmiş yılların mücadele tecrübesi de göstermiştir ki, Türk-İş'li geniş işçi kitleleri de 1 Mayıs kutlamalarını ilgiyle karşılamakta ve gösterilere yaygın olarak katılmaktadırlar. 1 Mayıs kutlamalarına diktatörlüğün yoğun baskılarına ve hakim sınıfların ekonomik ve siyasi saldırılarına hedef olan Türk-İş'li işçilerin de kitlevi olarak katılması için çalışılmalı, bunun için ağaların ve onların işbirliği halinde bulundukları tekelci burjuvazinin yoğun teşhiri yapılmalıdır. Türk-İş'li işçilerin yoğun mücadele potansiyeli vardır, bu potansiyel küçümsenmemelidir.

DİSK'in reformist ve revizyonist ağaları da, MESS ve Tekstil grevlerini satmakla meşguller. Onlar işçilerin ve emekçilerin mücadelesinin siyasileşmesinden ölümden korkar gibi korkuyorlar ve böyle bir gelişme ihtimalini engellemek için ellerinden geleni yapıyorlar. Aynı tutumları oldukça önemli siyasi bir yönü olan, devrimle karşı-devrim arasındaki bir hesaplaşma niteliği kazanan 1 Mayıs kutlamaları için de geçerlidir, hem de misliyle.

Göstermelik demeçler ve cılız sesler dışında DİSK ağaları 1 Mayıs kutlamaları konusunda tam bir sessizlik içindeler. Sözde 1 Mayıs'ı üçü sıkıyönetim altında olan altı ilde kutlayacaklarını açıkladılar. Ama Maden-İş'in revizyonist ağalarının teslimiyetçi ihanet kutlaması için sıkıyönetim paşalarıyla işbirliği halinde sürdürdükleri dışta tutulursa onlar aynı geçen yılki gibi bunun için hiçbir hazırlık yapmıyor, yasak savmaya çalışıyorlar. Diğer, yandan da faşist diktatörlüğün moral bozma ve sindirme faaliyetlerini kendi faaliyetleri olarak sınıf içinde yürütüyor, teslimiyet ve boyun eğme propagandası yapıyorlar. Göstermelik demeçlerle ise zevahiri kurtaracaklarını sanıyorlar.

Sözde genel greve hazırlandıklarından söz eden bu burjuva uşakları genel grevi hak grevi düzeyine indirmeye çalıştıkları gibi, onu tek tek grevlerin bir toplamı olacakmış gibi gösteriyor, 1 Mayıs kutlamalarının genel grev doğrultusunda güçlü bir adım olmasını imkansız kılmaya çalışıyorlar.

Oysa bugün işçi sınıfı ve emekçilerin çıkarları karşı-devrimin ekonomik ve siyasi saldırılarını geriletmeye ve bir genel grevin hazırlanmasına hizmet edecek güçlü bir 1 Mayıs kutlamalarını gerektiriyor. Bu çıkarlar, tüm sınıfın ve tüm devrimcilerin güçlü 1 Mayıs kutlamaları için biraraya gelmelerini ve bu birlik için sınıfın talepleri için mücadele etme isteğinden başka hiçbir şart koşulmamasını gerekli kılıyor. Oysa akıllarınca devrimcileri, komünistleri tecrit etmeye çalışarak, sınıfın birliğini bölerek teslimiyetçi platformlarda kitle mücadelesinin gelişmesini engellemeyi kafalarına koymuş olan DİSK'in reformist ve revizyonist ağaları sınıfın ve emekçilerin çıkarlarını hiçe sayıyor, düzenin ve burjuva devletin savunuculuğu görevlerini yerine getirmeye çalışıyorlar.

Diktatörlüğün açık ya da üstü örtülü yardakçılığına soyunmuş olan gerici burjuva sendikacılığın barikatları 1 Mayıs kutlamalarında aşılmalıdır. Teslimiyetçilik ve sahte kahramanlık gösterileri teşhir edilmeli, düzene yönelen, mücadelenin yükselmesine hız verecek kutlamalara hazırlanılmalı ve böyle kutlamalar gerçekleştirilmelidir.